

Sygnatura akt VI U 800/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Tomasz Korzeń

Protokolant st. sekr. sądowy Aneta Symeryak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 czerwca 2015 roku

sprawy z odwołania M. N.

od decyzji z dnia 18 sierpnia 2014 roku

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o przywrócenie renty

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. z dnia 18 sierpnia 2014 roku znak (...) - 1/05 I w ten sposób, że przywraca ubezpieczonemu M. N. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 01 czerwca 2014 roku do 31 maja 2017 roku.

VI U 800/14 UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18.08.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił M. N. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Ubezpieczony wniósł o zmianę decyzji i przywrócenie renty.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił co następuje:

M. N. urodził się (...) Pobrał rentę wypłacaną z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 08.07.1998r. do 31.05.2014r. W dniu 27.05.2014r. złożył wniosek o ustalenie dalszego prawa renty. Komisja Lekarska ZUS 05.08.2014r. ustaliła, iż badany nie jest niezdolny do pracy. (bezsporne)

Ubezpieczony z wykształcenia jest mechanikiem sprzętu melioracyjnego. Pracował jako operator koparki i pomocnik stolarza

dowód: świadectwa pracy i zaświadczenia karta 4 - 16 t. II ar.

U ubezpieczonego rozpoznano schizofrenię paranoidalną. Powoduje ona dalszą częściową niezdolność do pracy po maju 2014 roku na 3 lata.

Ubezpieczony od wielu lat leczy się psychiatrycznie. Kilkakrotnie był hospitalizowany psychiatrycznie z rozpoznaniem schizofrenii paranoidalnej. Systematycznie przyjmuje neuroleptyk w dawce terapeutycznej. W stanie psychicznym stwierdza się objawy negatywne schizofrenii (sztywny afekt, obojętny nastrój, zubożenie mimiki, spowolnienie

psychoruchowe) oraz objawy wytwórcze (omamy słuchowe, urojenia ksobne i prześladowcze). Remisja objawów schizofrenii jest niepełna. Utrzymujące się objawy, pomimo systematycznego leczenia powodują nadal częściową niezdolność do pracy.

dowód: opinia biegłej T. K. k. 11, 20

dokumentacja medyczna w aktach ZUS

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2015.748) prawo do świadczenia uzależnione od okresowej niezdolności do pracy ustaje z upływem okresu, na jaki to świadczenie przyznano. W świetle art. 107 ustawy, prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie. Natomiast art. 12 ustawy stanowi, iż niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (ust. 1), całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (ust.2), a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust.3). Stosownie do treści art. 13 ust. 1 ustawy przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się: 1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, 2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Ust. 4 tego przepisu stanowi zaś, iż zachowanie zdolności do pracy w warunkach określonych w przepisach o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych nie stanowi przeszkody do orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy.

W sprawie istotnym było ustalenie czy u ubezpieczonego po maju 2014 r. r. nadal istnieje niezdolność do pracy. Poziom kwalifikacji ubezpieczonego należało ocenić z racji zdobytego wykształcenia i wykonywanej w pracy.

Na wskazaną okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego psychiatry.

Sąd dał wiarę opinii biegłej. Biegła wskazała występujące u ubezpieczonego schorzenie oraz oceniła jego wpływ na zdolność do pracy. Biegła oparła się na dokumentacji medycznej zawartej w aktach organu rentowego, wywiadzie uzyskanym od ubezpieczonego oraz na bezpośrednim jego badaniu. Opinię sporządzono w sposób konkretny, jasny i spójny. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 listopada 1976 r. w sprawie IV CR 481/76 -OSNC 1977/5-6/102 „sąd nie może oprzeć swego przekonania o istnieniu lub braku okoliczności, których zbadanie wymaga wiadomości specjalnych, wyłącznie na podstawie konkluzji opinii biegłego, ale powinien sprawdzić poprawność poszczególnych elementów opinii, składających się na trafność jej wniosków końcowych.” Sąd Okręgowy w pełni podzielił przedstawiony pogląd i opierając się o niego uznał, iż opinia biegłych spełnia te kryteria. Wnioski końcowe opinii stanowiły bowiem integralną część z innymi poszczególnymi ich elementami. Analiza wskazanych elementów wskazuje zdaniem Sądu na wiarygodność opinii.

Do zastrzeżeń pozwanego biegła odniosła się w opinii uzupełniającej. Biegła wskazała, iż odmowna decyzja ZUS może mieć wpływ na osoby zdrowe, a nie cierpiące na schizofrenię. Biegła posiada konieczne wykształcenie i doświadczenie zawodowe, aby spełnić funkcję biegłego. Powoływanie się na psychiatrę ZUS jest niezrozumiałe. Pracownikom pozwanego chodzi zapewne o konsultanta. W opinii biegła uwzględniła zarówno stanowisko konsultanta jak i szczegółowo opisała dokumentację medyczną z poradni zdrowia psychicznego. Wyciągnęła jednak odmienne wnioski, w szczególności mając na uwadze długoletni przebieg schorzenia. Podkreślenia wymaga, iż J. G. - konsultant

pozwanego, wskazał na niedopuszczalność wykonywania pracy przy obsłudze urządzeń mechanicznych w przypadku leczenia środkami psychotropowymi (k.6 tomu orzeczniczego a.r.). Tymczasem zarówno jako operator urządzeń melioracyjnych, jak i pomocnik stolarza wnioskodawca niewątpliwie musiał pracować przy maszynach. Tym samym sąd nie znalazł podstaw do dopuszczania dowodu z opinii innych biegłych (art. 217 § 3 KPC).

Sąd ustalając stan faktyczny w sprawie oparł się na opinii biegłej oraz na dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego, których wiarygodności strony nie kwestionowały. Dokumenty te nie budzą również wątpliwości Sądu, wobec czego zostały uznane za wiarygodne w całości.

Mając to na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 KPC ubezpieczonemu przywrócono rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy na 3 lata.